

6.

Kunningas lõukoer istus funkale sure kiriwi otsa, kästis rigi-allamad murruse mahha küllitada, suurtüggu nihästi fui allamad — igamees omma paika, körwad lähti tehha ja suud finni sulguda; Reinowadder seisnes funningasa körwas ja libbises sabbaga. Kunningas turtisatas paar korda ja üles siis: „Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellasad, sehwad ning rissad, weised ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised funningilisko ou ning wölli ja allamad: Reinowadder rebbane seisab sin minno wölli al; ürilese oea eest peeti nööri, tedda wölla pua; agga temma on meie funningilisko au-järje ees paljo sallaoaju ülestunnistand, sellepärast singime temmale ueste omma funningilisko armo ja wöltame temma juttu uskuda. Peale sedda on funningana, meie auwäärit abikasa temma eest wägga pallanud, mis värast Reinowadderiga leppin ja ferre ning ello priuse temmale töutan. Meie funninglik ool ning wölli saab eddeepidri fa Reinowadderit laitsema ja temma ülle marjama; sin kässin minna teid, kui ello teid armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lapii igas kohhas, kus teie — olgo õsel ehet pâval — nendega follo juhtute. Minna ei wöötta pifsemalt kaebiusi Reinowadderi peale ennam kuulda, mis saddedus ning surjus temma peale töstab; temma endised surjad tööd jägo unnuetuse, seit temma allab töötelikult meelt parandama. Omme ommiko warra wöötlab temma pauna selga ja keppi lättie ja lähhed wagga mehhhe kombel Rusaluse endised pattu kohhetsema, agga tulle enne toggasid funni lõif wannad wöölad andeks on sanud...“ — Hints üles tulisse wibhaga suud mõda Kriimfilma ja Messikäppa issandale: meie tö ja waew läks üsna tuusde, oh ollessime laugel — laugel siit, ehet neelaks maa meid alla! Kül armo leidnud Reinowadder meid folmekeste nüüd uflatusse

sadab. Üks silm mul löppes, nüüd kardan teise eest! Messikäpp koetis: Ma näen, mõnnus nööri on meil fallis assi! Agga Kriimfilmi üles: Se oiss on kül kantsakas, siisli läppi jalla pealt funninga jure. Temma astus Messikäppaga seltsis wibhaga funninga ja funningase ette, seal töösid nemmad kahheleste paljo kaebiusi Reinowadderi peale ja räiskid äffilise sõnnoga; agga funningas üles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga wästo wötnud. Mis teie, tollwannid, veel tabbate?“ — Kui funningas nõnda wibhaga üttelnud, käskis ta mõllemid finni wöötta, sidduja raangitorni eita; seit Reinowadderi jut nende sallafurjusest tulli funningale meelee.

Ükstiseilt olli Reinowadderiga luggu opis teisiti läinud; temma peasis fimbust ja tõukas oma pealekaebajad äbbi ning willtusse siose. Karikalal kombel oksas temma osja nõnda tallitada, et tük nobla forro tursa pealt — pikkuti ning laiuti üls jalga — mahha nülliti ja temmale tee paunaks tehti. Kunningasa käest vallus Reinowadder veel pastlid, ütteldes: Teie wallitsetite mind, armoline funninglik emmand, armo teekäisaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimfilma issandal on kals pari pastlid, egga se paljo olleks fui teise pari müsle annaks. Tallitage, armoline emmand, sedda osja funninga, meie issanda läbbi. Ka Kriimfilma emmand wööls omma singadest übhe pari müsle anda, temma istub ennamist föddo lee-pael, mis ta seal singadega teeb.“ Kunningana kostis naerataades: „Nemmad wöivad mõllemad teile pari singi anda!“ Reinowadder tännas wišafast-elduse eest ja üles suminardades: „Mul on nelli uit singa, nüüd ei tööha ma pifsemalt oega wibitada. Kõige önnistuse ossaliseks, mis wagga teel nöuan, peate teie aus emmand ja funningas sama; teie mõllemade eest tabban kolmforba igapäiv palvet pidabada. Jummal sago teile üksford fõif armo rohkest lättetassoma, mis müsle waesele ollete näitnud.“